

РЕШЕНИЕ

№ 501

гр. Велико Търново, 16.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Йордан Воденичаров

като разглежда докладваното от Йордан Воденичаров Гражданско дело № 20214100100339 по описа за 2021 година

За да се произнесе взе предвид:

Ищецът КР. ЛЮБ. КР. чрез пълномощника си адвокат Д.Д. от ВТАК твърди, че е пострадал в резултат на пътнотранспортно произшествие, възникнало на 28.10.2019 г. около 17.10 часа на път VTR- 1181 при км. 1 + 300 от гр. Г.О. за с. К. област В. Т./документирано с констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 227 от 28.10.2019г. на ОД на МВР - В. Търново, РУ - Г. Оряховица/ , при следните обстоятелства /механизъм и условия/:

При управление на лек автомобил марка „Ш.", модел „Р." с рег. № ..., водачът Д.И.П. удря в задната лява част спрял на пътното платно лек автомобил с включени аварийни светлини, вследствие на което се завърта, навлиза в насрещната пътна лента и се осъществява удар с управлявания от първия лек автомобил марка „Н.", модел „Н." с рег. № ...- негова собственост.

В резултат на събитието получава множество травматични телесни увреждания: травматичен шок; закрито счупване на илиачната кост; фрактура на осмо ребро вдясно; дифузна травма на главния мозък; травма на черния дроб; хематом на челото над дясна вежда и разкъсно-контузна рана с размер приблизително 6 см.; хематом на гърдите, започващ от лява ключица, косо към десния хълбок с правоъгълна форма приблизително с размери 6/32 см. - отпечатък от предпазен колан; хематом към хълбока е 6/10 см.; по цялото протежение на описаните хематоми е налице охлузване на кожата; хематом под пъпа 6/35 см. - отпечатък от предпазен колан; хематом над симфизата 5/10 см.; хематом на ляво подбедрие, слизащ по глутеуса, ингвиналната област и ляво бедро, странично отзад; хематом в дясна тазобедрена става.

Бил принуден да живее в условията на физически дискомфорт и болки, ограничаващи неговата двигателна активност и възможност за физическо натоварване, налагало се е да ходи с помощни средства и не е можел да се движи свободно, поставени са му множество прекъснати конци на клепаща , което нарушило естетически външния му вид.

Предписано му е домашно лечение след напускането на болницата, наложило излизането му в продължителен отпуск по болест от 28.10.2019 г. до 02.02.2020 г. Изживял е силна уплаха, с трайно отрицателно въздействие на случая върху неговата психика- макар и да шофира и да се придвижва без помощни средства, изпитва страх и притеснения по отношение на пътния участък.

Претърпява и имуществени вреди, изразяващи се в направени разноски за лечение , свързани със закупуването и заплащането на множество лекарства, медицински материали и извършване на медицински изследвания, на обща стойност 347,23 лева, както и в стойността на необходимите ремонтно- възстановителни работи по увредения лек автомобил , възлизаща на 6 000 лева/ подробно описани в 31 пункта на уточняващата молба/.

Причинителят на вредите/ с твърдение да е нарушил виновно нормата на чл. 20, ал. 2, изр. второ ЗДвП/ към момента на събитието е имал качеството на застраховано лице по смисъла на чл. 477, ал.2 от КЗ на основание юридическия факт на сключен между него и ответника ЗАД „А..“ АД договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, оформен със застрахователната полица с № ВС/11/119001921553, със срок на валидност от 12.07.2019 г. до 11.07.2020 г.

Предявил към застрахователя писмена претенция с вх. № 1-13517/04.12.2019г. за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 70 000 лева и за имуществени вреди в размер на 6347,23 лева, която не е удовлетворена в установените от закона срокове.

Предвид горетвърдяното , моли съдът да постанови решение, с което да осъди застрахователя- ответник да му заплати горепосочените парични суми на предявените основания , заедно с обезщетение за забава в размер на законната лихва , считано от дата на увреждането до окончателното им изплащане.

В с.з. пълномощникът на ищеца поддържа предявените искове по съображения, развити в представена писмена защита. Претендира присъждане на направените по производството разноски.

Ответникът в срока по чл.131, ал.1 ГПК и на устните състезания чрез своя процесуален представител по пълномощие в качеството на юрисконсулт оспорва исковете по основание и размер , а евентуално – само по размер, с възражения, сведени до отрицание на твърдения механизъм на осъществяване на пътно- транспортното произшествие, че е виновно причинено от лицето , чиято гражданска отговорност е предмет на застраховане, каузалната пряка връзка, а в някой отношения- дори въобще наличието на връзка между събитието и целия обем/ размер , вид, характер и интензитет на вредите , че ищецът е допринесъл за тях като се е движил с несъобразена с пътните условия скорост, че щом не е представил всички изискуеми документи от воденото досъдебно производство не е възникнало основание да му се заплати застрахователно обезщетение – чл. 496, ал.2, т.2, б. “б“ КЗ. Оспорва аксесорния иск за обезщетение за забава в размер на законната лихва, с довода, че плащане на такова би се дължало не от датата на събитието , а от изтичане на срока за произнасяне по претенцията след представяне на всички поискани му официални документи- 497, ал.1, т.2 КЗ. При условие на евентуалност навежда възражение за приспадане от размера на обезщетението за имуществени вреди на стойността на запазените части на повредения леки автомобил при наличие на тотална щета по смисъла на КЗ. Претендираното обезщетение за неимуществени вреди е в прекомерно завишен размер, несъответен на принципа на справедливото му определяне.

Претендира присъждане на направените по производството разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото

доказателства , приема за установено и обосновава следните правни изводи:

Предявени са обективно и субективно съединени искове, имащи за предмет пряко претендирано от застрахователя право на обезщетение за поправяне на причинени от застраховано по задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите" лице имуществени вреди и претендирано вземане за морално удовлетворение чрез потребителната стойност на парите на претърпени неимуществени вреди, чиято правна квалификация се извежда от нормата на чл.432, ал.1 от КЗ, както и вторично право на обезщетение за забава в размер на законната лихва/ чл.86, ал.1 ЗЗД/.

Настъпилото по време, механизъм, участници и място /предмет на описание в исковата молба/ отрицателно и нежелано обществено събитие, което разкрива легалните белези на пътнотранспортно произшествие /пар.6, т.30 от ДР на ЗДВП/ и се явява вредоносен източник /главен юридически факт/ на получени от ищеца телесни увреждания с описания по-горе медико-биологичен характер /описателен обективен израз по вид и степен/, както и произтеклите от тях неблагоприятни последици във времето, са предмет на убедителна доказателствена установеност чрез извлечените данни от констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 227/28.10.2019 г. , рег. № 573/28.10.2019г. на ОД на МВР- Велико Търново, сектор „Пътен контрол“-РУ на МВР Горна Оряховица /съставен по реда на НАРЕДБА № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд /Обн.ДВ. бр. 8/30.01.2009 г. изм. и доп., бр. 19 от 28.02.2017 г. /, протокол за оглед на пътнотранспортно произшествие от 28.10.2019 г. по ДП № 573/2019 г. по описа на РУ-Горна Оряховица , с констатации, онагледени с фотоалбум и скица /тези протоколи по правната си природа са официални свидетелстващи документи по смисъла чл.125 а, ал.1 ЗДВП, чл. 131, вр. с чл.155, ал.1 НПК, вр. с чл.179, ал.1 от ГПК, чиято обвързваща съда материална доказателствена сила се простира до всички непосредствено възприети/ зрително / на място обстоятелства от съответните длъжностни лица/ местоположението на трите автомобила , посоката им на движение преди сблъсъка, обективните поражения по тях, локализацията на ударите, намерените веществени следи, съоръжения на пътя, състояние и състав на пътната настилка, времето и др. /, показанията на изслушаните свидетели - В.В.К., Д.И.П. и Н. К. Т., както и от представените надлежно съставени медицински книжа– епикриза, издадена от Отделение за анестезиология и интензивно лечение при МОБАЛ „Д-р Ст. Черкезов“ АД- Велико Търново, Епикриза, издадена от второ хирургично отделение към МОБАЛ „Д-р Ст. Черкезов“ АД- Велико Търново, анамнеза, резултати от изследвания, протокол от ултразвуково изследване, амбулаторни листи, медицинско свидетелство за пред съд № .../7.11.2019 г. и други, чието компетентно разчитане и пояснение се явява констативен предмет със съответното заключение на изслушаната и приета по делото съдебно-медицинска експертиза на вещото лице д-р Н. В.Г..

Обективният механизъм на вредоносното събитие /ПТП/ от експлоатационно–техническа гледна точка /как и при какви обстоятелства е настъпило/ е подробно разяснен и потвърден /според описанието му в исковата молба/ съгласно заключението на приетата по делото съдебно- автотехническа експертиза на вещото лице инж. Н.Й.А.

На 28.10.2019г. около 17.15 часа по общински път VTR 1181 км. 1+300 в посока от изток към запад от село К. към гр. Г.О. в полагащата им се за движение северна пътна лента на пътното платно са се движили съответно отпред лек автомобил марка „Ф.“, модел „Ф.“ с рег. № ..., управляван от К.Х. Л. и след него лек автомобил „Ш.“ , модел „Р.“ с рег. № ..., управляван от Д..И.П.. В същото време от запад към изток от гр. Г.О. към К. в полагащата му се за движение южна пътна лента, насрещно се е движил лек автомобил „Н.“ , модел „Н.“ с рег. № .., управляван от ищеца . Поради наложителна причина, водачът на лекия

автомобил „Ф.“ е предприел спиране и почти спира, когато водачът на движещият се отзад лек автомобил „Ш.“ при възникналата опасност от сблъсък, не предприема действия да спре, намали скоростта или да го заобиколи и е последвал удар: челен, нецентрален в предната част на лекия автомобил „Ш.“ и в задната лява част на лекия автомобил „Ф.“.

В резултат на предадената енергия вторият / удареният/ се придвижва напред и се установява извън платното- върху северния банкет, а първият се завърта по часовниковата стрелка и преминава в насрещната лента, където в същото време се движи лекия автомобил „Н.“, като настъпва помежду им втори поразяващ/ разрушителен удар: челен за лекия автомобил „Н.“ и заден ексцентричен, кос – за лекия автомобил „Ш.“.

Спорен по делото е основният значим за правилното му решаване материалноправен въпрос: дали причината за настъпването на вредоносното събитие може да се вмени във вина на водача на лекия автомобил „Ш.“, т.е. поведението му в конкретната пътна ситуация търпи ли упрек за *неправомерност/ противоправност/* от гледище на правилата за движение, установени с разпоредби на ЗДвП, или не?

Отговорът е положителен и съответно исковете – основателни.

По силата на сключения договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, оформен със застрахователна полица № BG.... със срок на покритие до 11.07.2020г. ответникът- застраховател е поел задължение за покритие в границите на определената в него сума един застрахователен риск, наречен *опасност* от възникване на задължение на застрахованото лице да заплати обезщетение на трето увредено лице за причинени му вреди от виновно и противоправно деяние при управление на МПС, т.е. когато възникне ситуация да бъде ангажирана деликтната му отговорност/ *санкционна последица, чиято финансова тежест се понася от застрахователя/-* чл.429, ал.1, т.1, ал.2, т.2, чл.493, ал.1, т.1, т.5 от КЗ.

Ищецът като трето увредено лице е носител на пряко имуществено притезателно право /вземане/ срещу застрахователя за изплащане на застрахователно обезщетение, покриващо действително претърпените от него вреди - чл. 432, ал.1 от КЗ, чието съдържание е идентично с обезщетението, което причинителя на вредите /делинквентата/ дължи и би платил, ако първият бе упражнил за това срещу него насрещното си произтичащо от закона субективно притезателно право, тъй- като са налице предпоставките за ангажиране на деликтната му отговорност- чл.45, ал.1, ал.2, вр. с чл.51, чл.52 от ЗЗД.

Именно в поведението на водача, чиято гражданска отговорност е предмет на задължително застраховане при ответното дружество се открива фаталния/ решаващ елемент в каузалната верига от обстоятелства, довела до всички вредни последици, изразен в обективния факт на неизпълнение на задължението му да намали скоростта, да спре автомобила или да заобиколи намиращия се отпред вече почти спрял лек автомобил, щом е налична пред него съвсем видима, непосредствена опасност от възникване на ПТП в тази ситуация, *каквато възможност е имал.*

Този поведенчески факт сам по себе си търпи упрек да е неправомерен, защото нарушава повелителното изискване за дължимо правилно управление на МПС, въведено с нормата на чл. 20, ал. 2, изр. второ от ЗДвП и *без него не би настъпило* вредоносното събитие /в подкрепа на този извод е заключението на вещото лице по назначената съдебно-автотехническа експертиза въз основа на анализа на обстоятелствата, породили главната причина за пътнотранспортното произшествие от експлоатационна техническа гледна точка/. Съдържа онази доказателствено-логическа тежест като правно оценъчно градиво за наличието на вина, защото тя по начало съпътства противоправността, щом втората е

налице.

В областта на деликтната отговорност вината най-общо се разглежда като укоримо психическо отношение /умисъл или небрежност/ към противоправния резултат, а в областта на договорната отговорност – на практика тя се приравнява на неполагане на грижата на добрия стопанин като абстрактен модел на поведение - при обективна възможност да бъде положена. Тъй като в случая е очевидно, че вредоносното пътнотранспортно произшествие е причинено от застрахованото лице по небрежност, вината му така или иначе се предполага – чл.45, ал.2 от ЗЗД, а предположението не е оборено.

С други думи, не се установяват други обстоятелства, чието проявление е извън интелектуално-волевите му способности /контрола на съзнанието/ да ги предвиди и/или предотврати, *причинили* това обективно неправомерно навлизане на автомобила в насрещната пътна лента след осъществен удар с отпред намиращия се автомобил поради непредприемане на действия по спиране или заобикаляне на същия, при наличието на опасност, попадащи в съдържанието на понятието случайно събитие /деяние – чл.15 НК, чл. 81, ал.1 ЗЗД, изключващо вината /например някаква внезапно възникнала техническа неизправност, някакво друго външно непреодолимо влияние или внезапно настъпило смущение в здравното състояние на самия водач, отнело неговата стабилност, способност за точна преценка и правилни реакции при управлението/.

На езика на гражданскоправната философия /липсва легално определение/ *правнозначимата неимуществена вреда* с претенция за относителна умозрителна точност/ е неблагоприятна **последница** /аргумент от чл.51, ал.1 от ЗЗД, където ясно е казано : „... последница от увреждането”/ от противоправно и виновно засягане на идеални блага, които са предмет на абсолютни лични права или най-общо на някакъв правнозащитим интерес/ценност- лична неприкосновеност, свобода, телесно и психическо здраве, чест, достойнство, добро име, тайна на информацията, душевно спокойствие и др., като проявлението им, подлежащо на зачитане/ признание/ според обществените разбирания за справедливост е когато човешкият индивид действително понася *някакви съществени* нравствени, емоционални, психически терзания/ душевни страдания/ и физически болки.

Ясно е, че пряка последница от деликтното деяние на застрахованото лице, изразена като реален резултат в получените травматични увреждания, е засягането на правно защитимо идеално благо на ищеца, наречено *здраве във физиологичния/ телесен/ смисъл на понятието*, както и засягането на идеално благо, наречено *душевно равновесие и спокойствие/ нервно-психическо благосъстояние/*.

Травматичните увреждания *закономерно* са предизвикали сериозни неблагоприятни изменения във физическото му здравно състояние и в душевното му състояние, в сравнение с тези отпреди злополуката - усещания за физически болки, различни по степен, характер и продължителност/ срокът за лечение и възстановяване за счупената кост и за черепно-мозъчната травма е продължил около 8 месеца, а за останалите травми около 25 дни / във времето, както и психически страдалчески изживявания – нарушен сън, понижен дух, затвореност в себе си, страх, неудобства от невъзможност да се обслужва по време на възстановителния период и т.н. /свидетелските показания на жената, с която живее във фактическо съжителство на семейни начала, както и заключението на вещото лице по приетата съдебно-медицинска експертиза/.

Всички тези вредни за него последници от неимуществен характер /болки и душевни страдания/ следва да бъдат възмездени чрез някаква парична компенсация, определена по справедливост – чл.52 от ЗЗД. В закона липсва каквото и да било определение на понятието справедливост в правораздаването/няма определение и в тълкувателните актове на ВС на НРБ и ВКС, а само *посочване на примерни показатели за „измерването й”* в пари като израз на обществена оценка на засегнатите идеални блага на личността според конкретните обстоятелства за всеки отделен случай/. Няма и някаква нормативно фиксирана казуистична

„тарифа“ за парична компенсация на морални вреди от отделни видове деликти, причинили различни физически и психически увреждания /а трябва да има, за да се избегне субективния произвол!/. По обща и разумна правораздавателна идея се има предвид обаче не субективното разбиране/ чувство/ за справедливост на всеки отделен съдия/ макар че фактически то почти винаги се проявява и няма как да не се проявява щом законът мълчи и не определя съдържанието на това понятие като родово, нито фиксира някаква каузистична „тарифа“ /, а изнамиране на някакъв обективен преобладаващо приет от обществото подход/ критерий за постигане на това явление за подобни случаи на конкретно разглеждания. С оглед философските прозрения на различни мислители във вековете и човешкия опит, понятието справедливост би могло да се определи като вид нравствен закон/ обществен идеал/, повеляващ на всеки и изразяващ съзнателно и доброволно зачитане на *принципа на равенство* между всички хора по такъв начин, че в отношенията и един към друг и към цялото общество, всеки от тях да се постави в положението на другите и да се отнася към тях, така както би желал да се отнасят с него – една мярка за заслужено компенсаторно равновесие в живота според човешкото поведение, целяща всеки да получи това, което другия получава при еднакви или сходни предпоставки и обстоятелства. Ясно е, че **основен** и общ ориентир по делата за обезщетения за неимуществени вреди, включително и по настоящото дело *следва да бъдат обичайните* разрешения в съдебната практика за други подобни случаи и съпоставими случаи, разбира се, при съобразяване на **всички конкретни** обстоятелства, имащи приложно значение при „*оживяването*“ на понятието справедливост.

Съдът като съобрази икономическия стандарт на живот в страната отпреди 2 години и сега, измерен чрез средностатистическите показатели за доходите и покупателните способности на средния българин, обстоятелствата, че периодът за възстановяване на основните двигателни функции от травматичните увреждания е бил в рамките на малко над нормалната продължителност /около 8 месеца/, тежестта на закритото счупване на илиачна кост, дифузната травма на главния мозък, която е причинила разстройство на здравето, временно опасно за живота, счупено ребро, множество хематоми, периода на неработоспособност, периода на прохождение /около 5 месеца/, необходимостта от провеждане на медикаментозно лечение във възстановителния период, обстоятелството, че обемът на движение е възстановен и не се налагат ограничения в двигателния режим, силата на болките, страховите представи и безпокойствата, социално битовите неудобства, възрастта на пострадалия- 56 години, и казуистичната практика на ВКС по реда на чл.290 от ГПК и най-вече на други равни по степен с настоящия съд съдилища, **приема**, че сумата 70 000 лева се явява справедлив паричен еквивалент/обезщетение/ на/ за претърпените от него неимуществени вреди.

Наведеното от ответната страна правонамаляващо възражение/ чл.432, ал.2, вр. с чл.51, ал.2 от ЗЗД/ за допринасяне на вредите от пострадалия ищец с твърдението да е управлявал лекия си автомобил с несъобразена с пътните условия скорост е голословно като лишено от каквато и да било опора в доказателствата.

При анализа на каузалната верига от обстоятелства довела до вредоносното събитие / изведен от съдебно- автотехническата експертиза/ не се установява какъвто и да било негов обективен принос, свързан с неправилни действия или непредприети правилни възможни действия при управлението на автомобила.

Имуществената вреда е неблагоприятна **пряка** и непосредствена **последица** / *вж. чл.51, ал.1, чл.82, ал.1 от ЗЗД/ от противоправно/ от деликт или договорно неизпълнение / и виновно / чл.45, ал.1, чл.81, ал.1 от ЗЗД/ засягане на блага, които са предмет на абсолютни или относителни права или най-общо на някакъв правнозащитим интерес/ ценност, т.е. тя изразява разликата между състоянието на имуществото преди и след факта, от който произлиза увреждането му.*

Правнозначимите и подлежащи на поправяне вреди биха се познали като една типична, нормално настъпваща и/или необходима/ закономерна/ неблагоприятна последица.

В случая активът на имуществото на ищеца е намалял с необходимо присъщи с оглед характера, вида и тежестта на травматичните увреждания и последиците им, време за възстановяване, разходи, *доказани* с представените писмени доказателства за закупуване на лекарства и консумативи и заплащане на потребителски такси, на обща стойност 343,23 лева, представляващи негова вреда в пряка причинна връзка с непозволеното увреждане.

Лекият автомобил «Н.» като обект на правото на собственост, принадлежащо на ищеца е сложна техническа вещ, получила множество тежки поражения / деформации и напълно унищожени части/ в резултат на вредоносното събитие/ подробно описани /. Пазараната му стойност преди него възлиза на 5450 лева – оценката на вещото лице по автотехническата експертиза. Щетата в технически, икономически и юридически аспект/ чл.390, ал.2 КЗ / е *тотална*, защото невъзстановимо дефектиралите елементи на автомобила са над 70 %, а натрупаната му амортизация е 87 %. Годните за употреба части са на обща стойност 300 лева, като разходите за демонтажа им възлиза на 80 лева, а стойността на отпадъка като метален скраб възлиза на 150 лева. Така след приспадането на стойността на запазените годни за употреба или продажба части/ в какъвто смисъл е направено възражение от ответника – застраховател/ от пазарната стойност на автомобила, действителната стойност на вредата от разглеждания фактически произход, подлежаща на обезщетяване възлиза на сумата 5150 лева. Общият размер на дължимото обезщетение за поправяне на претърпените имуществени вреди е **5 493,23 лева**. За разликата до пълния му претендиран размер / 6 343,23 лева / , искът подлежи на отхвърляне като неоснователен и недоказан.

Върху така определените парични вземания, следва да бъде присъдено и обезщетение за забава в размер на законната лихва до окончателното им погасяване, считано от деня /05.03.2020г./, следващ този на изтичане на крайния тримесечен срок за произнасяне по предявената пред застрахователя претенция – чл.497, ал.1, т.2 КЗ, вр. с чл.86, ал.1, чл.84, ал.1 ЗЗД.

При този изход на спора и на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът дължи на ищеца плащане на сумата **6147,08 лева**, представляваща направените по производството разноси, съразмерно с уважената част от исковете / / изчислена върху заплатената държавна такса в размер на 3066,30 лева, разноси за вещи лица в размер на 450 лева и заплатен адвокатски хонорар- 2700 лева/ и следва да бъде осъден да го стори, тъй-като вторият е упражнил това свое процесуално право с материалноправни последици.

Ответната страна е направила възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което следва да бъде отхвърлено, доколкото съдът съобрази, че същото не надвишава минималния размер определен в чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК съразмерно с отхвърлената част на исковете / само относно иска за обезщетение за имуществени вреди/, ищецът дължи на ответника плащане на сумата 3,56 лева, представляваща направени по производството разноси / за свидетели и вещо лице /и следва да бъде осъден да го стори, тъй-като вторият е упражнил това свое процесуално право с материалноправни последици. Поради частично спечеления / по размер/ правен спор относно предявения иск за обезщетение за имуществени вреди, ответната страна тъй-като е била защитавана от юрисконсулт има право на присъждане на адвокатско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100 лева- чл.78, ал.8 ГПК.

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.432, ал.1, вр. с чл. 429, ал.1, чл. 493, ал.1, т.1 на *Кодекса за застраховането*, чл.86, ал.1 от ЗЗД, вр. с чл. 497, ал.1, т.2 на *Кодекса за застраховането* **ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „А...” АД** , със седалище и адрес на управление: гр.С. район С., ул. „С.К.“ № .., с ЕИК ... да заплати на **КР. ЛЮБ. КР.** , с ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. Г.О., ул. „Д. Ч.“ № .., вх..., както следва: **1/ сумата 70 000/седемдесет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди/ физически болки и душевни страдания/** от получени телесни увреждания, виновно и противоправно причинени му от Д.И.П. - застраховано по смисъла на чл. 477, ал.2 от КЗ лице, съгласно сключен между него и застрахователя договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, оформен със застрахователна полица BG/... със срок на покритие до 11.07.2019 г. в следствие на настъпило на 28.10.2019 г. около 17.10 часа на път VTR-1181, при км. 1+300 от гр. Г.О. за с. К., обл. В.Т. застрахователно събитие с характер на пътнотранспортно произшествие/ подробно описано в мотивната част на решението/, изразяващи се в травматичен шок, закрито счупване на илиачната кост, фрактура на ребро, дифузна травма на главния мозък, травма на черен дроб, хематоми по тялото и **2/ сумата 5 493,23 /** пет хиляди четиристотин деветдесет и три лева и двадесет и три стотинки / лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, произтекли от същото застрахователно събитие , изразяващи се в направени парични разноски, свързани с лечението на получените травматични увреждания и последиците им и действителната стойност на пораженията/ деформации и пълно унищожаване на някой от частите / по собствения му лек автомобил марка «Н.», модел «Н.» рег. № ...-до *степен на тотална щета* , след приспадане на стойността на годните за употреба части, **заедно с обезщетение за забава в размер на законната лихва, считано от 05.03.2020 г. до окончателното изплащане на сумите на застрахователните обезщетения.**

ОТХВЪРЛЯ предявения иск , имащ за предмет претендирано право на обезщетение за имуществени вреди за разликата до пълния му претендиран размер от **6343,23 лева**, като неоснователен и недоказан, както и иска , имащ за предмет аксесорно право на обезщетение за забава в размер на законната лихва , предявен за времето от вредоносното събитие / 28.10.2019 г./ до 05.03.2020 г. като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал.1 ГПК **ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „А.” АД**, със седалище и адрес на управление: гр.С., район С., ул. С.К. № .., с ЕИК .. да заплати на **КР. ЛЮБ. КР.** , с ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. Г.О., ул. Д. Ч. № .. вх..., **сумата 6147,08 лева, представляваща направени по производството разноски, съразмерно с уважената част от исквете.**

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК **КР. ЛЮБ. КР.**, с ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. Г.О., ул. Д. Ч. № .. вх... да заплати на **ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „А.. АД**, със седалище и адрес на управление: гр.С., район С., ул. С.К. № .., с ЕИК ..., **сумата 3,56 лева, представляваща направени по производството разноски, съразмерно с отхвърлената част от исквете.**

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.8 ГПК **КР. ЛЮБ. КР.,** с ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. Г.О., ул. „Д. Ч.“ № .., вх. .. **да заплати на ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „А.. АД,** със седалище и адрес на управление: гр.С., район С., ул. „С.К.“ №..., с ЕИК ... **сумата 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение .**

Решението може да се обжалва пред ВТАС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Велико Търново: _____